

Till
Post & Telestyrelsens styrelseledamöter
Susanne Lindh,
Per Westerberg

6 juni 2000

PTS handläggning av Skärmflygets ansökningar

Hej Susanne och Per.

Vi har talats vid på telefon om våra problem med PTS handläggning av vår ansökan om frekvens på landmobila nätet. Vi är inte riktigt bekväma med det sätt på vilket ärendet skötts. Efter över ett års brevskrivande och ett möte har vi inte kommit någonstans.

Vi bifogar ett par av våra brev till PTS, där skärmflygets behov av radiotrafik också beskrivs.

Den 9 mars 1999 registrerade PTS en ansökan från Fenix Skärmflygklubb om att tilldelas en frekvens på markmobila nätet (FM). Bakom klubben stod även Svenska Skärmflygförbundet som är ett grenförbund inom Riksidrottsförbundet. Klubben har förbundets uppdrag att köra det här ärendet för förbundets räkning.

Förutom att tilldela ärendet ett diarienummer (99-6366) föranledde ansökan ingen som helst åtgärd från PTS sida. De skickade inte ens en bekräftelse på att ansökan mottagits.

I september ringde vi och stötte på, och fick av handläggaren Stig Wahlgren en lång redogörelse för en massa problem (som kan sammanfattas ungefär "det går inte, det går inte") samt att det i vilket fall som helst behövdes kompletterande information för att ansökan alls skulle kunna behandlas. Ansökningsblanketten som sänts in i mars var korrekt och komplett ifylld, men PTS handläggare ansåg att ansökan inte skulle kunna beviljas i befintligt skick, och hade därför lagt den åt sidan utan att ens besvara den eller be om de kompletterande uppgifterna. Den 15 september sände vi ett brev med den efterfrågade informationen.

Sedan hände ingenting. Fortfarande ingen skriftlig bekräftelse på att våra brev mottagits av PTS. Till slut ringde vi PTS diarium och sökte på "Fenix" och fick ett diarienummer. I februari sände vi ett nytt brev (bifogas) där vi bad att man skulle skynda på. Vi refererade också till de initiativ som tagits i Storbritannien, där luftfartsverket och telestyrelsen efter påstötningar från skärmflygförbundet legat på de europeiska samverkansorganen för att skapa ett "Luftsportband" i de europeiska kanalplanerna mellan 137 och 138 MHz FM.

I februari i år sände vi ett fjärde brev (inkl ansökan) där vi sammanfattade våra önskemål. Samtidigt började vi korrespondera med handläggarens chef via epost.

Strax efteråt fick vi veta att arbetet i Storbritannien givit resultat, och att kanalplanen ERC 25 nu inkluderade ett band för "Air Sport", precis enligt önskemålen. Ett av skälen har vi förstått vara att brittiska luftfartsinspektionen inte ville ha skärm- och hängflygets trafik på luftfartsbandet om det gick att undvika.

Nu förmådde vi PTS att ta emot oss för ett möte 20 mars, där vi redogjorde för vårt ärende. Gunnar Wilson och Stig Wahlgren tog emot. De lyssnade intresserat till vad vi hade att säga, och lovade göra vad de kunde.

Vi fick bekräftat på mötet att nya R&TTE-direktivet medför att innehav av handhållen radio för markmobila nätet inte längre är olaglig. Det undanröjer behovet av att reglera innehavet. Det var lite konstigt att vi inte informerats om detta tidigare, utan att just innehavets beskrivits som ett stort och olösligt problem vid de telefonsamtal vi haft med PTS handläggare.

Ett problem som PTS påtalade, och som vi hade förståelse för, är att sändning från luften på markmobila nätet kan nå ganska långt, varför samråd med grannländer är nödvändig. Bra, tänkte vi, vilken trafik grannländerna har på de här frekvenserna, och ge oss sedan en frekvens som vår klubb kan använda på prov i Mälardalen. Om det inte fungerar kan vi byta med omedelbar verkan.

Enligt mina anteckningar från mötet skiljdes vi med ambitionen att snarast (under våren) hitta en frekvens som vi skulle kunna börja använda på prov enligt ovan.

När vi inte hört av PTS på två månader hörde vi själva av oss och frågade hur ärendet fortskrider. Vi höll på att tappa hakan när vi fick svaret att det enda som hänt var att man skrivit till telestyrelserna i grannländerna och frågat hur "komm.radiobehoven för skärmflygverksamhet lösts", och fått svar att det sker på luftfartsbandet, och att luftfartsradiolicens krävs. Luftfartsradiolicens som inte ens finns längre i Sverige som en fristående certifiering.

I bifogat brev ger vi PTS vår syn på hur ärendet sköts. Det brevet sammanfattar också läget just nu.

Kunde det inte ha fungerat bättre? PTS gör ju anspråk på att vara en modern och serviceinriktad myndighet numera...

Björn Hårdstedt
för Fenix Skärmflygklubb och Svenska Skärmflygförbundet